

контексту легітимності та ефективності функціонування держави в умовах поширення новітніх інформаційно-комунікативних технологій та мережевої громадської самоорганізації.

Збірник поєднав матеріали різного формату: тексти й тези виступів учасників, статті, присвячені переважно питанням оптимізації системи відносин між органами влади та громадськістю.

Тема конференції синтезувала дуже широке поле дослідницької проблематики, але представлені у збірнику автори, разом з тим, поділяють спільне переконання, що такі принципи врядування, як ефективність діяльності органів публічної влади, професіоналізм, правове врегулювання управлінських процедур, запобігання корупційним діянням, субсидіарність, участь представників громади у розробленні проектів рішень та їх прийнятті, прозорість і відкритість діяльності органів державної влади та самоврядування, мають бути основою процесу модернізації управління суспільним розвитком у сучасних умовах.

Матеріали збірника згруповані у три основні розділи відповідно до тематики трьох секцій конференції: вони присвячені питанням політико-правового забезпечення розвитку громадянського суспільства, сучасному стану та проблемам взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства, розвитку місцевої демократії та формуванню дієздатних територіальних громад.

Попри різноманіття тематики представлених досліджень та плюралізму їх теоретико-методологічних засад, більшість авторів підтримала загальноновизнаний висновок щодо позитивної оцінки впливу на сучасні суспільно-політичні процеси Стратегії державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та перших суттєвих результатів її практичної реалізації. Разом з тим було виділено низку проблем, які перешкоджають своєчасному здійсненню передбаченого цим документом комплексу заходів, та вказані можливі шляхи їх розв'язання.

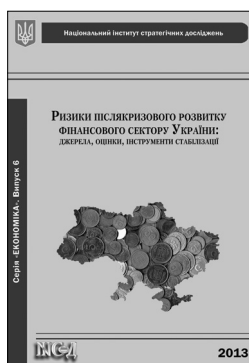
У представлених у збірнику матеріалах конференції сформульовано низку практичних рекомендацій, які будуть корисними для всіх учасників суспільного діалогу, та намічені перспективні напрями досліджень у сфері взаємодії держави і громадянського суспільства в Україні.

Видання розраховане на науковців, політиків, державних службовців, громадських активістів, експертів неурядових аналітичних центрів та всіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку Української держави та громадянського суспільства, що трансформуються.

Ризики післякризового розвитку фінансового сектору України: джерела, оцінки, інструменти стабілізації : аналіт. доп. / Я. В. Белінська, Д. С. Покришка, О. О. Молдован, А. П. Павлюк [та ін.]; за ред. Я. А. Жаліла. – К. : НІСД, 2013. – 72 с.

В аналітичній доповіді розглянуто розвиток фінансового сектору України у посткризовий період, проаналізовано джерела та надано оцінки ризиків його розвитку у період посилення глобальної нестабільності у 2012 р., визначено основні складники політики фінансової стабільності в частині запровадження макропруденційного підходу у фінансовій політиці, реформування системи фінансового регулювання, а також сформульовано пріоритетні напрями заходів з метою мінімізації ризиків.

Зазначено, що наростання негативних тенденцій в економіці зарубіжних країн у 2012 р. несприятливо позначилося на розвитку вітчизняної економічної системи, загострило чинні та сформувало нові ризики, що загрожують нормальному функціонуванню фінансового сектору економіки. Нагромадження ризиків нестабільності вимагає пошуку нових шляхів в економічній політиці. З одного боку, вони мають бути

націлені на захист від зовнішніх ризиків і пошук нових внутрішніх точок зростання, а з іншого – на модернізацію структури економічної та фінансової систем для посилення їх стійкості та забезпечення подальшого економічного зростання.

Наголошено, що в умовах зовнішніх ризиків гальмування економічної активності політичні заходи мають здійснюватися у вузькому «коридорі» між необхідністю бюджетної консолідації та збереженням державної підтримки пріоритетних напрямів економічної діяльності. Тому насамперед необхідно узгодити стратегічні цілі з тактичними заходами, що вимагає обережного ризик-орієнтованого підходу щодо вирішення поточних проблем.

Авторами зроблено висновок, що нехтування зовнішніми та внутрішніми ризиками може спричинити неконтрольоване розгортання кризових процесів. Це засвідчила ситуація восени 2008 р., коли падіння економіки було досить жорстким. Така політика підриває довіру населення до неї. Виважена та обережна, прозора та об'єктивна політика, що адекватно оцінює ризики і спрямована на їх мінімізацію, створить умови для того, щоб вітчизняна економіка з мінімальними втратами пододала кризові тенденції.

У дослідженні визначено, що діяльність із розвитку фінансового сектору на середньострокову перспективу має спрямовуватися на: збільшення частки внутрішніх довгострокових ресурсів у національній валюті в загальному обсязі зобов'язань фінансових установ; збільшення частки довгострокових кредитів, наданих на розвиток пріоритетних напрямків економіки, в загальному обсязі активів фінансових установ; посилення спроможності фінансового сектору протистояти ризикам; забезпечення прийнятної вартості фінансових ресурсів для суб'єктів економіки.

Автори доводять, що основними проблемами вітчизняного фінансового сектору, що вимагають невідкладного вирішення на поточному етапі його розвитку, є: бюджетна консолідація та зменшення державного боргу; зниження вразливості фінансового сектору та відновлення кредитування; здійснення ефективної монетарної політики й на цій основі – забезпечення збалансованого економічного зростання в середньостроковій перспективі.

У доповіді зроблено висновок, що пріоритетними напрямами розроблення та застосування заходів запобігання й мінімізації ризиків розвитку фінансового сектору є збереження низької інфляційного середовища, зниження фіскальних ризиків, мінімізація монетарних ризиків, контроль за валютними ризиками, зниження ризиків банківської діяльності, мінімізація ризиків розвитку вітчизняного фінансового ринку, контроль за ризиками циклічності, протидія зовнішнім ризикам.

Національні проекти у стратегії економічної модернізації України / Я. А. Жаліло, Д. С. Покришка, Я. В. Бережний, А. П. Павлюк [та ін.]. – К. : НІСД, 2013. – 144 с.

В аналітичній доповіді проаналізовано сучасний стан запровадження національних проектів в Україні. Виділено проблеми реалізації національного проектування та шляхи їх вирішення через удосконалення відповідного механізму управління. Зокрема проаналізовано міжнародний досвід застосування практики національного проектування, вивчено перші підсумки функціонування національних проектів в Україні. На основі оцінок головних проблем національного проектування сформульовано рекомендації щодо управлінської модернізації цієї системи. Також уперше запропоновано низку національних проектів, побудованих на нових методологічних засадах.

